

Idrettslaget FLYSTUA – Oslo og omegn Modellflyklubb

Kontaktadresse: Styre@flystua.no

Oslo, 29. mars 2019

Til - Oslo idrettskrets
- Norges luftsportforbund

Flystuas tapte kamp

Etter langvarig innsats overfor ulike instanser, fikk Flystua i 2017 endelig tilgang til en enkel idrettsplass ved Tangen i Sørkedalen. En enkel flystripe gjorde det mulig for oss å utøve vår idrett – flyvning med støysvake elektrodrevne modellfly – på en sikker og god måte. Idrettsplassen gjorde det også lettere å rekruttere ungdom til en av de mest lærerike og sunne fritidsaktivitetene som finnes.

Dessverre ble gleden kortvarig. På grunn av naboklager som vi mener var uberettigede, mistet vi plassen noen måneder etter at den var tatt i bruk. Flystua står igjen uten noen fast idrettsplass, noe som ikke minst får betydning for mulighetene til å rekruttere ungdom til vår flotte sport.

Det er trist å konstatere at det er så vanskelig å få til et egnet anlegg for vår idrett i nærområdet. Det eneste vi trenger er en enkel gressbane av moderat størrelse. Det brukes store ord om folkehelse og tiltak for å unngå passivitet, og det bevilges betydelige beløp til dette. Men vårt ønske om en enkel – nærmest kostnadsløs – idrettsplass synes likevel ikke realiserbart.

Modellflyvning er en sport som er egnet for de fleste, uavhengig av alder, kjønn og handikap. Sporten kan også appellere til grupper som ikke oppsøker det tradisjonelle idrettsmiljøet, eller de mange som har sluttet med organisert idrett i tidlige ungdomsår. Modellfly som idrett har potensiale til å dra mange vekk fra en passiv tilværelse foran dataskjermen. I en tid hvor samfunnet har et stort behov for kompetanse i realfag og teknikk, er det også trist å se at modellflyvning i realiteten blir motarbeidet. Flystua legger stor vekt på å rekruttere nye medlemmer. Men uten en egnet øremerket flystripe, er rekrutteringsmulighetene sterkt begrenset.

Vedlagt følger en mer utdypende orientering om Flystuas arbeid med flyplass-saken. Vedlegget er behandlet på Flystuas årsmøte, og klubbens medlemmer og styre stiller seg bak synspunktene.

Vedlagt er også kommentarer til omtalen av luftsport i den rullerende «Behovsplan for idrett og friluftsliv 2019 – 2028 i Oslo kommune».

Vi innser at vår kamp for modellflyvning som idrettsaktivitet i Oslo-området, ikke har vært kronet med hell. Flystuas medlemmer har lagt ned et stort arbeid i flyplass-saken, og vi ser ikke noe poeng i å bruke enda mer tid og krefter på dette tilsynelatende umulige prosjektet. Men vi vil gjerne at Oslo idrettskrets fremfører vår synspunkter overfor kommunen.

Vi øyner et lite håp om at kommunale instanser og andre beslutningstakere vil våkne, og se de store mulighetene som ligger i en mer positiv holdning til denne fantastiske idretten.

Med vennlig hilsen

Tom Venstad

Leder i Flystua

Idrettslaget FLYSTUA - Oslo og omegn Modellflyklubb

styre@flustua.no

Til Oslo idrettskrets
Norges luftsportforbund

Redegjøring om vår for tiden tapte idrettsplass sak

Oslo kommune inviterte i 2011 idrettslagene til å komme med forslag til nye idrettsanlegg og modellflyklubben FLYSTUA fulgte opp med forslag om en modellflyplass i Sørkedalen. Det har i alle år vært et sterkt ønske om et slikt anlegg innenfor kommunens grenser for denne grenen av luftsport.

Klubben sendte forslag / søknad om å anlegge en enkel idrettsplass/modellflyplass på kommunal grunn under Bogstad besøksgård i Sørkedalen. Denne lokaliteten er den best egnete, om ikke den eneste, i Oslo vest som gir en tilfredsstillende arena for nevnte aktivitet, og den er eiet av kommunen. Det foreligger god infrastruktur med veier, parkeringsplasser, kollektivtransport og toalett. Modellflyging er godt egnet som en handicapidrett og tilgjengeligheten her er et viktig moment. Lokaliteten ligger i bydel Vestre Aker, og stedet er lett tilgjengelig, særlig for barn og ungdom. Vi ønsker kvinner velkomne i klubben.

Bydel Vestre Aker ble kontaktet i 2012, og fulgte opp med vedtak om å oppføre «*Modellflyplass i Sørkedalen som en nærmiljø idrettsplass i Sørkedalen*» i bydelens plan for idrett og friluftsliv.

Både bydel Vestre Aker og Flystua selv betegner en slik enkel idrettsplass som vi ønsker, som et «**nærmiljøanlegg**». Dette er en godt dekkende betegnelse; målet er at innbyggerne i kommunen kan drive med sine aktiviteter der de bor. Ikke minst miljøhensyn taler for dette, og det ligger i sakens natur at dette er et kortreist idrettsanlegg.

Sørkedalen er også «hjemsted» for en rekke andre idretter, og er nevnt som et satsningsområde for sykkelport. Grønmo er under Oslo kommunes Behovsplan for idrett og friluftsliv et transformasjonsområde med stort potensial for friluftaktiviteter og idrett som vil bli et gode for Oslo øst. Sørkedalen har kanskje et større potensial til å bli det samme for Oslo vest.

Arenaen for vår idrett er **luftrommet** fra bakken og videre oppover. Dette luftrom må imidlertid ligge over terreng som er rimelig flatt eller lettere kupert, uten master og ledningsstrekker eller høye trær. Det bør også være begrenset ferdsel på marken. Dyrket mark egner seg godt som underlag for dette luftrommet og kriteriene for et godt anlegg blir tilfredsstillende på en god måte ved flere lokaliteter i Sørkedalen. På bakken er det bare behov for en enkel start- og landingsbane, samt et område i tilknytning for opphold av utøvere og andre. Det er om tale om ca. 2000 kvm grunnareal som på dyrket mark ikke behøver å opparbeides på noen annen måte enn at det anlegges en god gressplen (lik en golfbane fairway). Anleggskostnader er her ikke et tema. Fra dag en har vi understreket at arealet ved et eventuelt behov uten videre kunne stilles tilbake til jordbruksproduksjon. Man kan se på det som et lån som senere kan innløses. Få andre idrettsanlegg krever så lite og kan

tilbakestilles så lett! Vi tar oss den frihet å mene at bruk av et beskjedent grunnstykke på Bogstad besøksgård til en idrettsplass er en bedre anvendelse for kommunens befolkning enn marginalt jordbruk i et bynært pressområde.

Vi kan forøvrig ikke se at det er naturlig mulighet til å anlegge tilfredsstillende start- og landingsbane i randsonene til dyrket mark på dette stedet.

Vi så for oss at Oslo kommune - som nå satser stort på bygge nye idrettsanlegg - ville komme oss i møte. Men dessverre måtte vi gjennom en tung prosess i over tre år før det ble noe resultat.

Det løste seg i 2016 da fikk vi et tilbud om å etablere vår nærmiljø idrettsplass på oppdyrket mark ved Tangenveien nord for Bogstadvannet. Plassen ble opparbeidet og tilsådd av Bymiljøetaten, og med god dugnadsinnsats var den klar til bruk sommeren 2017.

Dessverre, grunnet naboklager - som etter vår oppfatning var uberettigete - ble bruksavtalen sagt opp av Oslo kommune i november 2017.

Klager - som det ikke hadde vært mulig å få i en saklig dialog - engasjerte advokat som raskt fant ut at kommunen hadde unnlatt å følge formelle rutiner ved bruksendring av arealet for idrettsplassen, og vi ser at nedleggelse ble den lettvinte løsningen for kommunen. Klager henvendte seg også til bydel Vestre Aker som skrev til kommunen og ba om at det ble funnet en annen lokalitet til erstatning for den tapte.

I sitt oppsigelsesbrev inviterte Bymiljøetaten vår klubb til et møte om et «samarbeide om det videre arbeid». Dette møte kom aldri i stand. Det ble i stedet en utendørs befaringsom mulig trefelling på friarealet ved Bogstad, som vi har fått tillatelse til å bruke for vår aktivitet. Under denne befaringsom ble det fra Bymiljøetaten uttalt at «det er uaktuelt at dere får etablere dere med en idrettsplass på Bogstad gård». Dette til tross for at vi ett år tidligere ble tilbudt å etablere oss på gårdens jordvei.

Den tidligere velvilje og imøtekommenhet for vårt prosjekt eksisterte dessverre ikke lenger. Dersom den tidligere velvilje hadde blitt videreført, kunne et av våre alternative forslag til lokalisering blitt realisert. Vi stiller spørsmål ved bakgrunnen for at etaten så brått endrer holdning og nedprioriterer idrettens behov.

Det å gå nærmere inn på den merkverdige, omstendelige og etter vår mening useriøse utvikling vi har sett gjennom årene denne saken har løpt, vil bli for vidløftig. Vi har imidlertid arkivert all dokumentasjon som foreligger, og stiller denne til disposisjon om dette er ønskelig.

Bakgrunnen for holdningsendringen kan være at saksgangen synes å være preget av at hensynet til idrett og folkehelse ikke er blitt vektlagt. Vi har festet oss ved at det er seksjonene Skog, Landbruk og Øyer, samt gårdsbestyreren på Bogstad besøksgård, som har behandlet i saken i Bymiljøetaten. Det var først i et møte med etaten i april 2018 vi opplevde at idrettsfaglig personell var involvert, ved at representanter for Bymiljøetatens idrettssekretariatet var tilstede. Vi har forøvrig ikke mottatt det lovete referat fra dette møtet!

FLYSTUA ble stiftet i som et frittstående idrettslag i 2007 med formål å introdusere barn og ungdom til flygningens verden. Mangel på et egnet øvingsfelt for modellflyging førte til at denne satsningen etter noe tid måtte avvikes. Etter invitasjonen fra kommunen i 2011 så vi nye muligheter, men da vår første søknad ble avslått i 2012 innså vi at en liten frittstående klubb ble en for svak part mot et kommunalt byråkrati. Vi meldte oss inn i NIF og OIK/Oslo idrettsråd. NLF hadde vi allerede god kontakt med, de fleste av våre eldre medlemmer har medlemskap i andre av forbundets modellflyklubber, også æresmedlemskap. Vi må

dessverre si at vi ikke er tilfreds med begrensede støtte vi har fått fra OIK/Oslo idrettsråd. Vår tilhørighet til organisert idrett har ikke åpnet dører.

Vi har også merket oss at Luftsport i Oslo kommunes rullerende «Plan for idrett- og filuftsliv» nærmest har vært utelatt inntil versjon 2019 - 2028. Det forbauser oss at OIK med sine mange tilhørende luftsportklubber har oversett dette.

Flystuas innspill til denne planen i 2018 tror vi bidro til at Luftsport nå er gitt omtale. Vi kommenterer Luftsporten i denne plan i et eget vedlegg. Nå forholder det seg dessverre slik at luftsport som idrett er lite kjent innen Oslo. Det er 10 luftsportklubber med over 2000 medlemmer som er organisert i OIK, men alle unntatt FLYSTUA utøver sine organiserte aktiviteter utenfor Oslo. Luftsporten er nærmest usynlig for folk flest og dermed lite kjent siden så godt som all aktivitet foregår utenbys. Årsaken er selvsagt fraværet av idrettsanlegg og det forholder seg dessverre slik at de mer arealkrevende flyplassanleggene for motorfly, seilfly og fallskjerm, ikke uten videre kan realiseres innenfor kommunens grenser.

Modellflyging er i praksis eneste luftsport - bortsett fra ballongoppstigning - som kan utøves med base i Oslo, men aktivitetene vil i dag stort sett være begrenset til enkle nærmiljø idrettsplasser. NLF beskriver i sin Anleggsveileder for modellflyklubber i NLF: «*Liten og Stor modellflyplass som kan godkjennes som spillemiddelberettigete anlegg*». Vi kan ikke se at disse anleggende lar seg realisere i Oslo, men for grenene ballong, hang- og paraglider, modellfly - kanskje også mikrofly - bør det være fullt mulig å tilrettelegge lokaliseringer hvor man kan utøve aktivitetene på enkle kortreiste nærmiljøanlegg. I realiteten er så godt som samtlige modellflyplasser rundt i landets kommuner slike anlegg.

Modellflyging har siden 1930 årene vært en populær og utstrakt aktivitet i Oslo-området på en rekke steder og Sørkedalen er et historisk flysted. Med utviklingen av motoriserte fly ble nok motorstøy etter hvert årsak til at aktivitetene tæret på naboskapets velvilje og førte til stenging av mange flysteder. Vi vil her nevne at to modellflyklubber; Vingtor RC Club og Cirrus RC Flyklubb, som begge er organisert i Oslo idrettskrets, i lengre tid har hatt sine idrettsanlegg henholdsvis i Ås og Spydeberg kommuner. Disse er også blant landets største luftsportsklubber.

Flystua har siden stiftelsen i 2007 vokst til 67 medlemmer pr. 2018, og er også en av de større klubber. Vi utøver våre aktiviteter innenfor Oslo bys grenser som et NIF/OIK/NLF organisert idrettslag, og bruker utelukkende støysvake elektromotoriserte fly. Vi har fått kommunens tillatelse til å utøve våre aktiviteter på et friareal ved Bogstad, men vi har ikke tillatelse til å tilrettelegge stedet så det blir bedre egnet. Det er ønskelig med noe trefelling samt oppsetting av et anbefalt sikkerhetsnett samt enkle benker og bord. Selv med dette på plass blir våre aktiviteter der å sammenligne med løkkefotball i denne sportsgrenen!

Det er nå en rivende utvikling med elektrodrift som langt på vei eliminerer støyproblemene og dermed dette klagegrunnlaget. Det vil gjøre nye områder åpne for både lufttransport og luftsport. NLF presenterer i 2019 krav til regjeringen: *Kjeller flyplass kreves fredet og at det legges til rette for utvikling av elektrisk luftfart på den nye hovedsmåflyplassen*. Mye vil skje fremover, dette er spennende!

Denne foreslåtte nye hovedsmåflyplassen (i Sørum) er også tenkt å romme grenene Ballong, Fallskjerm og Modellfly med tilpassete anlegg. Når dette blir realisert vil luftsporten i Østlandsområdet få et flott anlegg, men kortreist blir det ikke! Vi har på mange måter en interessant tid foran oss!

Med de miljøkrav som nå framover vil bli stilt, vil det enkle kortreiste nærmiljø anlegg for alle aktiviteter bli mer og mer viktig og vi vil oppfordre Oslo idrettskrets til å arbeide for slike, vårt eget inkludert.

Det forholder seg imidlertid slik at med det klima som nå eksisterer i Oslo kommune overfor vår lille sak, vil vår klubb inntil videre legge den på vent. Vi ser fram til bedre tider.

Flystua har ubesvart korrespondanse fra Bymiljøetaten; forvaltningslovens bestemmelser er det her for vårt vedkommende blitt tatt lett på.

Vi anser vår søknad fra 2011 som ikke ferdigbehandlet, og forbeholder oss retten til å komme tilbake til saken på et senere tidspunkt.

Med de erfaringer vi nå har gjort, anser vi det som avgjørende at vi da har OIK/Oslo idrettsråd aktivt med oss i prosessen fra første stund når saken blir gjenopptatt.

Behandlet og godkjent til utsending av idrettslagets årsmøte 28. februar 2019

FLYSTUA - Oslo og omegn modellflyklubb.

Våre kommentarer til omtalen av Luftsport i «Den rullerende Behovsplan for idrett og friluftsliv 2019 - 2028 i Oslo kommune»

De tidligere utgaver av planen omtalte ikke Luftsport, bortsett fra enkelte tilfeldige noteringer. Dette er nå rettet opp i planen 2019-2028 og vi tror nok vår klubbs omfattende innspill til Behovsplanen i 2018 var medvirkende til dette. Luftsporten er nå blitt godt beskrevet, men kommunen møter seg selv flere ganger i en roterende svingdør. Vi kommenterer her de tekster vi finner avsnitt for avsnitt i planen på sidene 70 og 71. De understreket setninger er ordrett tatt ut av planen og følges så av våre kommentarer.

Vårt anliggende er modellflyging, men vi kommer også litt inn på andre grener av luftsporten.

OIK organiserer flere av de største klubbene i NLF som er et landsdekkende særforbund som først og fremst gir klubbene faglig støtte. Idrettskretsenes oppgave er bl.a. å arbeide mot de kommunale myndigheter for å gi idretten gode utviklingsmuligheter.

Vi kan ikke se at Flystua har fått den støtte vi hadde ønsket fra OIK i vår sak om å anlegge en enkel nærmiljø idrettsplass i Sørkedalen.

Det er bare ca. 6% av gruppen 6 -19 år blant OIK tilsluttede klubbmedlemmer

Luftsportens utøvere som ønsker å utøve sine aktiviteter selvstendig, må generelt sett være sertifisert i henhold til Luftfartsloven med tilleggs bestemmelser, og må også forholde seg til disse bestemmelser under utøvelsen. Dette blir dermed aktiviteter som er forbeholdt den mer voksne del av befolkningen. Ønsker man vekst i målgruppen barn og ungdom må dette skje under grenen modellflyging. Det er bare denne grenen som er lett tilgjengelig for barn og ungdom.

Denne grenen kan utøves i stor grad på enkle lokale nærmiljø idrettsanlegg og det ligger i sakens natur at rekruttering av barn og ungdom vil vinne på at idrettsplassene ligger kortreist i lokalmiljøet.

Avhengighet av velvilje fra omgivelsene

Et vesentlig klagepunkt har vært motorstøy. Denne blir nå langt på vei eliminert ved utviklingen av elektrodrift. Modellfly har her vært først ute, de andre grener vil også etterhvert dra fordel av denne utviklingen.

Vi som har vært med i denne idretten en tid, har erfart at mange modellflyplasser er blitt lagt ned nettopp pga. naboklager. Disse kan ha vært berettigete, tidligere tiders motorstøy har nok vært plagsom. Som nevnt ovenfor blir/er dette nå historisk.

Vi har også opplevd at usaklige og helt uberettigete klagemål er fremført, ofte er inntrykket at folk generelt er imot denne idretten og at det har vært vanskelig å opprette en dialog med klagerne som kunne gitt avklaringer.

Droneracing

Droneracing er en del av modellflygingen. Denne kan foregå på begrensede områder, gjerne i haller, og er noe forskjellig fra den «klassiske» modellflyging som har et større luftrom som sin arena.

Droner er en nykommer til aktiviteten og er nå blitt EASAs offisielle betegnelse på alle *Luftfartøy som ikke har fører ombord*. Med «klassisk» modellfly mener vi her fast-vingete fly som er avhengig av start- og landingsbane og et luftrom over et hinderfritt område.

Hang- og paragliding

Hang- og paragliding trenger landingsplasser i glidedistanse fra startstedene. Disse landingsplassene kan tenkes i sambruk med modellflyplasser. Kriteriene for egnethet vil til dels være felles.

Modellflyging flys på Ekebergsletta og i Sørkedalen

Sistnevnte lokalitet har historikk med modellflyging fra 1930-årene. Felles for begge steder er at man her er avhengig av allment tilgjengelige friarealer. Vi ser at det i denne uttalelsen ligger en aksept på å bruke offentlige friarealer til modellflyging. Operativt og sikkerhetsmessig er dette for vår idrett ingen god løsning og våre aktiviteter kan bare lovlig utføres i en viss utstrekning.

1. januar 2016 ble «Forskrift om luftfartøy som ikke har fører ombord» iverksatt, og modellflyging er nå en del av luftfarten og underlagt Luftfartsloven. Forskriftens kapittel 2 «Flyging med modellfly» gir visse begrensninger for flygingen. Utover allmenne regler om hensynsfull atferd, er det mest interessante og krevende punkt bestemmelsen i § 6 b: *«nærmere enn 150 meter fra personer, motorkjøretøy eller bygning som ikke er under fartøyførerens kontroll [---] Fastsatte begrensninger [her] gjelder ikke for flyging som skjer på en sikker måte i regi av en modellflyklubb»*.

I dette ligger at klubben har og følger et sikkerhetssystem. For NLF klubber er dette på plass ved at disse er forpliktet til å følge forbundets sikkerhetssystem beskrevet i «Modellflyhåndboken». Andre må respektere nevnte begrensning for å kunne operere lovlig.

Modellfly og droner er etter luftfartsloven samme ting, og det er vanskelig å se for seg at bruk av allment tilgjengelige friarealer uten videre kan skje på en sikker og god måte - for ikke å si lovlig.

En annen sak er at et slikt friareal vil ha behov for en viss tilrettelegging. Eksempler er fjerning av trær som utgjør et hinder, sikkerhetsnett (NLF krav/anbefaling), forskjellig utstyr som benker og bord mm. Flystua har fått forbud mot å foreta slike tilrettelegginger på det friareal vi har adgang til å bruke ved Bogstad.

Den velegnede modellflyplass med foreskrevet sikkerhetsutstyr og ledet av en godt organisert klubb, vil både operativt og sikkerhetsmessig befinne seg i en helt annen verden.

Det vil ikke være anledning til ytterligere tilrettelegging på kommunale områder i Sørkedalen

Flystuas sak med Oslo kommune dreier seg nettopp om dette.

Flystua har på kommunens invitasjon om foreslå nye idrettsanlegg søkt om å få anlegge vår idrettsplass på Bogstad gårds jordveier. Det er snakk om bruksendring av 2000 kvm til gressplen og som uten videre kan tilbakeføres til jordbruksproduksjon dersom dette blir påkrevet, meget få andre idrettsanlegg kan det.

Bogstad besøksgård er tilrettelagt for besøk og bruk for byens befolkning og driver et marginalt jordbruk.

Det er etter vår mening en bedre anvendelse for byens innbyggere å bruke slik kommunal grunn til idrettsformål enn til marginalt jordbruk i bynære strøk, særlig i en kommune som satser milliardbeløp på å bygge idrettsanlegg. Vår idrettsplass er nærmest et kostnadsløst anlegg.

Nå forholder det seg slik at vi omsider ble tilbudt å etablere oss med et idrettsanlegg på dyrket mark i Sørkedalen som en kort tid var i drift i 2017. Naboklager, uberettigete etter vår mening, førte til stengning. Klager vant lett fram med sin sak, ikke minst ved at dennes sakfører påpekte at BYM hadde sett bort fra samtlige formelle krav til å bygge idrettsanlegg.

Kommunens innstilling i behovsplanen er nå som i understreket setning ovenfor.

Vi kan forstå Bogstad gårds ledelses ønske om å få ha jordveien i fred, men i et idrettspolitisk lys anser vi at dette er et partsinnlegg i en sak som skal avgjøres av overordnet instans.

Det er ingen vedtatte eller igangsatte prosjekter for luftsporten i Oslo

Vi ser det slik at Flystuas søknad fra 2011 fremdeles ligger på bordet. Vi har ikke mottatt noen skriftlig og formell avslutning. Med en positiv behandling av søknaden ville det nå eksistert et vedtatt prosjekt for luftsport i Oslo. Vi viser til ovenstående avsnitt.

Det er MEGET få egnete lokaliseringmuligheter for vår idrettsplass innenfor kommunens grenser, på kommunal eiet grunn i Oslo Vest. Den eneste muligheten er på mark under Bogstad gård.

Som nevnt tidligere, er det etter vår oppfatning bedre for innbyggerne å anlegge idrettsplasser enn at kommunen skal drive marginalt jordbruk i bynære omgivelser.

Hvorfor ikke gjøre Sørkedalen i likhet med Grønmo til et transformasjonsområde for idrett og friluftsliv, og se det hele ut fra dette perspektiv?

Mangel på egne anlegg er hovedutfordringen for luftsporten i Oslo

Særlig gjelder dette for ballong, hangglider, paraglider og modellfly. *Men enkle anlegg for disse grener er det mulig å realisere i Oslo!*

FLYSTUA har «utfordret» kommunen siden 2011 på dette punkt og vi oppnådde å få vår egen nærmiljø idrettsplass i Sørkedalen en kort periode i 2017. Som nevnt tidligere ble den stengt uten at en annen lokalisering ble aktuell. Dette til tross for bydelens ønske om en slik nærmiljø idrettsplass og anmodning til kommunen om å finne en erstatningsplass da plassen ble stengt.

Bymiljøetatens skriftlige invitasjon til «samarbeide om det videre arbeid» er heller ikke fulgt opp.

Kommunen erkjenner mangel på egne anlegg som en hovedutfordring. Man møter ikke denne utfordringen ved negativ innstilling til forslag om nye anlegg. Da vi mottok den invitasjonen vi fikk i 2011, forventet vi å bli møtt med velvilje. Særlig når man tar i betraktning det sterke ønske Oslo kommune har om å bli fjernet fra jumboplassen blant kommuner som bygger idrettsanlegg, og de betydelige midler som brukes til formålet. Det er tale om mer enn 5 milliarder kroner siden 2012, og som det nettopp ble kunngjort: 6.2 milliarder kroner de neste fire år! Men et nærmest kostnadsløst anlegg som bare er avhengig av en smule velvilje, lar seg altså ikke realisere.

Et luftsportsanlegg i Oslo-området vil muliggjøre en økning i mangfoldet i regionens idrettsaktiviteter

Grenene *Ballong*, og *Modellfly* kan uten videre tilgodesees med bruk av kommunale områder i Oslo. Fellesbruk er her mulig.

Utfordringen for Oslo kommune synes å være og fjerne proppene i systemet som har hindret bruk av et beskjedent areal på Bogstad gård til dette formålet. Det er det eneste velegnete område i Oslo vest, og bydelen støtter saken.

Hang- og Paraglider må selv vurdere sine muligheter, men vi kan se for oss at visse områder kan brukes til felles anlegg.

Når det gjelder Fallskjerm, Motorfly, Mikrofly og Seilfly, bør Oslo kommune etter vår mening være mer ambisiøs enn bare å følge utviklingen i prosjektet i Sørums kommuner, for å vurdere om interkommunalt arbeide om et slikt anlegg vil være aktuelt. NLF har forøvrig i disse dager tatt luftsport og allmenfly saken opp med regjeringen.

Det kan bli aktuelt å gjennomføre et forprosjekt på Grønmo hvor det vil være aktuelt å inkludere luftsportens behov.

Grønmo har vært på tapetet i mange år og modellflyklubben Vingtor RC Club som har sett på saken, har ingen tro på lokaliteten som idrettsplass for luftsport/modellfly. Men det kan bli et kortreist gode for Søndre Nordstrand.

Idrettens vekst, særlig i form av økt andel barn og unge, er avgjørende for ytterligere tilrettelegging for idretten. Kommunen vil følge idrettens utvikling nøye.

Her møter kommunen seg selv for alvor i svingdøren, flere ganger.

Kommunen selv erklærer at mangel på egne anlegg er hovedutfordringen. Etter 6 års arbeide har vår klubb ikke fått innvilget vår søknad og beskjedne ønske om en egnet idrettsplass, men er henvist til fortsatt å spille «løkkefotball» for å bruke et begrep fra en annen idrettsgren. Uten egnete idrettsanlegg blir rekruttering fraværende og egenutvikling lider, det har noe vi har erfart.

Vi har problemer ved å se hvordan kommunen tenker å følge en utvikling som ikke har mulighet til å finne sted, så lenge man ikke er villig til å møte utfordringen «Mangel på anlegg» på en konstruktiv måte.

Som nevnt ovenfor, er ikke grenene Ballong, Fallskjerm, Motorfly, Seilfly, Mikrofly og Hang- og paraglider typiske ungdomsidretter, men man kan begynne opplæring ned til 15-års alder. Flere av disse grener legger aktivitetene til rette for bevegelseshemmede personer og kvinner hilses velkommen i samtlige.

Uansett kreves det en viss modenhet, egnethet og stor egeninnsats - ikke minst økonomisk. Luftsport er utfordrende, krevende, utviklende, ikke farlig men man spiller på lag med naturkreftene som ikke gir påtaleunntatelse. Mestring er et nøkkelbegrep i luftsport.

Oslo kommune med sin massive satsning på bygging av idrettsanlegg og med sin erkjennelse av at «*Mangel på egne anlegg er en hovedutfordring for luftsporten i Oslo*», bør aktivt legge forholdene tilrette for klubber som går inn for å få egne anlegg.

FLYSTUA har erfart at vi møter den motsatte innstilling under vårt arbeide i 6 år med denne saken.

Vår konklusjon.

Vi vil hevde at i luftsport er særlig modellflyging den velegnete og lett tilgjengelige gren for barn og ungdom. En forutsetning for utvikling er tilgang til egne anlegg. Modellflyging er også en idrett som egner seg godt for bevegelseshemmede, og med en positiv innstilling vil man kunne se en vekst som vil berettigge ytterligere tilrettelegging.

Behandlet og godkjent for utsending på idrettslagets årsmøte 28. februar 2019.